

Weidmo Uvell Folkbildningsrådet. Den 6 mars 2018 polisanmälde de två Folkbildningsrådet. Westerholm skriver på *ledarsidorna.se*: "Folkbildningsrådets pengar på drift, och bara en person vet med säkerhet var de är". Det rör sig om 4,4 miljarder kronor. Westerholm har åtskilliga gånger kritiserat att Folkbildningsrådet är en kombination av myndighet och ideell förening som fördelar statliga medel till de egna medlemmarna samtidigt som offentlighetsprincipen inte gäller Folkbildningsrådets handlingar.

23. Centrum för mångvetenskaplig forskning om rasism (CEMFOR), Rasbiologiska institutet 2.0

Jag efterlyser att CEMFOR, Teologiska institutionen, Uppsala universitet, med omedelbar verkan läggs ner.

Jag efterlyser att riksdagen förklarar att Sverige inte ska ha ett nytt Rasbiologiskt institut.

Jag efterlyser en riksdagsdebatt om *hur det gick till* när CEMFOR skapades och ArA:s Sverigefientliga, hudfärgsrasistiska, hederskulturförnekande papegojforskare hamnade där med hjälp av pengar från Vetenskapsrådet och med Mattias Gardell och Irene Molina som vetenskapliga ledare.

Åsa Virdi Kroik, före detta doktorand på Teologiska institutionen, Uppsala universitet, som haft Mattias Gardell som handledare, skriver på sin blogg *indigenoblog.wordpress.com* 13 maj 2018 ett inlägg om CEMFOR med rubriken "Fallet som gjorde Tobias Hübinette till en gamechanger".

Det går att förändra akademien men det går långsamt. Att tala om, och påpeka könsdiskriminering, manliga tolkningsföreträden och sexistiska attityder både accepteras och uppmuntras idag. Från att ha varit fel inom akademien blev kvinnor rätt. Och det går att plocka poäng på att vara feminist och använda feministiska argument.

Riktigt likadant är det inte när det gäller ras. Motviligt har ett Sverige som tabubelagt ordet *ras* accepterat att de som främst förespråkat rasskillnader: rasister, fascister, nazister och Sverigedemokrater fått allt större inflytande. Samtidigt har en tongivande antirasistisk rörelse splittrats i de som talar om ras, en minoritet, och de

som förfasas över detsamma, vilket i princip är resten. I det klimatet kom Cemfor till.

Jag fick tidigt ta del av Mattias Gardells drömmar om ett eget center för forskning om rasism eftersom jag var hans doktorand och jag lyssnade mycket uppmärksamt och med fascination på min erkänt framgångsrike mentor och handledare då jag inte ens skulle kunna drömma om, än mindre realisera något liknande. Enligt honom själv lunchade han med politiker och förankrade idén. Finansieringen och genomförandet skedde genom personliga relationer med människor i ledande ställningar, exempelvis rektor för Uppsala universitet Eva Åkesson. Eftersom Mattias Gardell är Mattias Gardell kan han göra så. Det är en del av hans privilegier.

Jag efterlyser en riksdagsdebatt om vilka politiker Mattias Gardell åt lunch med och vilka "personliga relationer" som ordnade med den statliga finansieringen av CEMFOR.

Jag efterlyser en förklaring till varför ett centrum mot rasism placeras på en teologisk institution.

Jag efterlyser en riksdagsdebatt om det räcker med att en lobbygrupp, i det här fallet ArA, skriver ett brev till regeringen och säljer in sig själva som "rasismforskare" för att Vetenskapsrådet ska dela ut miljoner och regeringen skriva en handlingsplan mot rasism baserad på lobbygruppens neo-marxistiska skrivbordsformler.

När planerna på Segerstedtinstitutet blev kända skrev ArA 10 juni 2015 "Brev till regeringen angående inrättandet av ett forskningscentrum för studier om rasism och våldsbejakande extremism", undertecknat av styrelseordförande Adrián Groglopo och styrelseledamöterna Irene Molina, Edda Manga, Majsa Allelin, Daphne Arbouz, Samson Beshir, Carlos Díaz, Tobias Hübinette, Juan Velasquez.

De skriver att ArA är en ideell förening som funnits i åtta år och "samlar forskare som har rasism och antirasism som vetenskapligt fält". De vänder sig mot att Segerstedtinstitutets verksamhet skulle vara en fortsättning på Toleransprojektet, att tolerans är fel väg att gå. Det är rasism som gäller. ArA skriver att det är "uppenbart att regeringen saknar kunskap om vad rasism är, vilka som är dess orsaker liksom vilka mekanismer som ligger bakom dess reproduktion."

Detta säger ArA:s hudfärgsrasister som utnämnt det "vita" Sverige till kolonialmakt och landets invandrare och invandrarättlingar till de koloniserade och använder begreppet "husneger".

ArA:s definition av rasism är följande: "Rasism existerar inte på grund av fördomar eller brist på kunskap om dess konsekvenser. Rasism kan definieras på många sätt men det gemensamma i dessa definitioner är att det handlar om makt och privilegier, om tröga historiskt förankrade samhällsstrukturer och om institutionaliserad och normaliserad diskrimineringspraxis. Det är därmed hela samhällets problem, inte bara ett fåtal intoleranta individers skapelse."

Alltså, Sverige är genomsyrat av "strukturell rasism", ArA:s varumärke. Begreppets rötter finns i 1960-talets Black Power-rörelse i USA. De "tröga historiskt förankrade samhällsstrukturerna" och "diskrimineringspraxis" är slaveriets historia i USA. ArA har, som nämnts, överfört behandlingen av USA:s svarta befolkning på dagens Sverige där "svarta" har blivit "rasifierade", det vill säga invandrare och invandrarättlingar.

ArA påstår att rasismen har en hegemonisk ställning i Sverige och att Sverige inte lärt av forna misstag. De bortser från att Sverige numera har fem nationella minoriteter med grundlagsskyddad ställning.

ArA skriver: "Processerna bakom rasismens utformning och vägen till dess hegemoniska ställning är lång och komplex, och en sådan analys kräver teoretisk och metodologisk kunskap om rasismens ursprung, dess betingelser och processer – inte kunskap om tolerans."

Bortsett från statens förtryck av ursprungsfolket samerna och statens behandling av zigenare kan de "långa och komplexa processerna" i invandrarlandet Sverige inte räknas flera hundra år tillbaka som i USA. Särskilt när man betänker att ArA sätter likhetstecken mellan begreppet "islamofobi" och rasism.

ArA hävdar att det finns mängder med välmeriterade personer verkssamma inom universitetsvärlden som "bedriver högklassig forskning om rasism" och "som länge har väntat på att forskningen om rasism ska ges en större plats på den politiska agendan, och vilket skulle utgöra ett viktigt steg framåt i kampen mot rasism".

I kapitel 8 ger jag ett exempel på Irene Molinas och Diana Mulinaris "högklassiga" forskning om rasism.

Brevskrivarna är besvikna över att den expertis som finns inte konsulterades innan beslut fattades om Segerstedtinstitutet. De avslutar brevet med följande: "En institutionalisering av forskningen om rasism

behövs. Det har varit efterlängtat under en lång tid. Men beslutet fattades utan att konsultera experter, forskare eller folkrörelser. Det bådär inte gott. Vi väntar fortfarande på ett beslut om en satsning på forskning om rasism.”

ArA:s lobbyister blev dessvärre bönhörda. Vetenskapsrådet skriver på sin hemsida 2016 att de på regeringens uppdrag stöder forskning om rasism och att de 2016 utlyste särskild satsning inom området, en satsning på 20 miljoner kronor per år i fyra år. Enligt den information som offentliggjordes 3 november 2016 fick Paulina de los Reyes, Stockholms universitet, Edda Manga, Mångkulturellt Centrum i Botkyrka, Diana Mulinari, Lunds universitet, och Mattias Gardell, Uppsala universitet, drygt 22 miljoner kronor.

Bara några veckor senare, den 23 november 2016, presenterade Anders Ygeman och Alice Bah Kuhnke regeringens *Nationell plan mot rasism, liknande former av fientlighet och hatbrott* och den 1 januari 2017 inrättades Centrum för mångvetenskaplig forskning om rasism (CEMFOR). En tillfällighet?

CEMFOR strävar inte efter ett Sverige som håller ihop. Forskarna är, som framkommit, ideologiska inbördeskrigare. CEMFOR är deras högkvarter.

Förutsättningen för att få en tjänst på CEMFOR är att ha en fientlig inställning till Sverige, vara hudfärgsrasist och marxist, alltså sann ArA-lobbyist. Detta avslöjar forskaren Tobias Hübinette, som undertecknade ArA:s brev, och som för övrigt av Vetenskapsrådet fick 1 840 800 för det treåriga projektet ”Att rasialisera Sverige. Berättelser om en ny svenskhet”. Men han fick inte en 4-årig forskartjänst på CEMFOR som han sökt.

Tobias Hübinette, en av dem som starkast propagerat för ”vithetsstudier”, fick se sig omsprungen av forskare som, enligt honom, var mindre meriterade. Han överklagade och begärde ut mejlkonversationer mellan de två sakkunniga Diana Mulinari och Mekonnen Tesfahuney samt deras utlåtanden och rankningar.

Hübinette har skrivit flera blogginlägg om turerna i ärendet och ger en bild av en sluten krets där alla känner alla och har en högst osund inställning till vad det innebär att vara ämbetsman i staten. På sin blogg 2 april 2018 skriver Hübinette ett inlägg med rubriken ”Uppsala universitet tar kampen för sin och för Centrum för mångvetenskaplig

forskning om rasism (CemFor) och dess ledare Mattias Gardells och Irene Molinas heder till nya höjder”.

Om den forskare som fick tjänsten skriver Hübinette: "[...] politiska aktivism och blogg höjs även till skyarna i de bådass utlåtanden och andra forskare framhålls i mejlen för att de är afrosvenskar eller vänsterradikaler medan andra inklusive mig själv avförs med argument som att jag inte har 'reflekterat tillräckligt över sin subjektsposition' (och vilket 'översatt' innebär att jag som utlandsadopterad inte är en särskilt pålitlig, autentisk och genuin antifascist och antirasist då de adopterade alltid anses välja de vitas och vithetens och Västs och Sveriges sida) samt att jag inte tar tillräcklig hänsyn till ojämlikheter (och vilket 'översatt' innebär att jag inte är marxist)."

Det är med anledning av Tobias Hübinettes blogginlägg Åsa Virdi Kroik skriver sitt inlägg om Mattias Gardell.

Jag upprepar frågan: Vilka politiker åt Mattias Gardell lunch med?

24. Nationell plan mot rasism

Jag efterlyser att *Nationell plan mot rasism, liknande former av fientlighet och hatbrott* skrotas och ersätts med en handfast handbok om medborgarkunskap riktad till hela Sveriges befintliga och kommande befolkning.

Jag efterlyser en riksdagsdebatt om *hur det gick till* när ArA-lobbyisternas Sverigefientliga ideologi blev grunden för den nationella planen mot rasism. Den nationella planen är hämtad direkt ur postkolonialisternas fraslexikon och är neo-marxistisk ideologiproduktion, inte vetenskap.

I Förordet står det: "Planen är ett verktyg för att förebygga och motverka rasism och polarisering i samhället och skapa förutsättningar för ett solidariskt och sammanhållet Sverige."

Dåvarande inrikesminister Anders Ygeman och Alice Bah Kuhnke har vänt sig till *en* grupp i stället för att inhämta synpunkter från olika håll och sedan dragit slutsatser om lämpligt begreppsval och inriktning på arbetet för ett solidariskt och sammanhållet Sverige. De har vänt sig till just den grupp som bidragit till polariseringen. De har vänt sig till maktspelare med en egen agenda som strider mot det nationella målet – de Sverigefientliga ArA-lobbyisterna och det lika Sverigefientliga Muslimska brödrskapets aktivister, alltså extremvänstern och islamofascisterna som samarbetar *mot* Sverige.

ArA-lobbyisterna hyser ingen lojalitet mot Sverige. De hyser större lojalitet mot män som Edward Said, Frantz Fanon, Malcolm X och utländska neo-marxistiska forskare än mot Sverige. Med andra ord: De sätter större tilltro till utländska *texter* än till den svenska verkligheten

ArA-lobbyisterna var inblandade redan i *den nationella handlingsplanen mot rasism, främlingsfientlighet, homofobi och diskriminering* 2000, eftersom regeringen gav Integrationsverket i uppdrag att genomföra projektet, skriver ArA:s ordförande Adrián Groglopo i *Vardagens antirasism* (s. 19). På samma sida beskriver han hur lobbyisterna byggde upp ett nätverk.

I arbetet med att implementera den nationella planen bjöd Kulturdepartementet in till sakråd. Jag efterlyser en förklaring av Anders Ygeman och Alice Bah Kuhnke hur de valde ut deltagarna som 28 februari 2017 bjöds in till sakråd 14 mars 2017 om genomförandet av den nationella planen mot rasism. Var valet av de inbjudna Alice Bah Kuhnkes sätt att demonstrera sin lojalitet mot Ibn Rushd-sfären, det vill säga Muslimska brödraskapet? Jag återkommer till de inbjudna. Här nämner jag bara att Mattias Gardell representerade CEMFOR, som kallas myndighet. Mattias Gardell representerar Muslimska brödraskapet, alltså islamofascisterna.

Jag efterlyser att de sakråd regeringen Löfven bjudit in föreningar och myndigheter till under mandatperioden 2014–2018 ersätts av sakråd bestående av människor som värnar om den svenska demokratin och allas likhet inför lagen och kan bidra med synpunkter på innehållet i en handbok om medborgarkunskap.

På s. 5 i nationella planen förklaras vilka begrepp som används: "I planen används genomgående begreppen rasism, liknande former av fientlighet, afrofobi, antisemitism, antiziganism, islamofobi, rasism mot samer, homofobi, bifobi, transfobi och hatbrott."

Vidare står det: "Genom historien har rasismen ofta haft en mer biologisk utgångspunkt än vad den har i dag. Den högerextrema s.k. vitmakt-miljön har dock fortfarande ett rasbiologiskt synsätt." ArA-lobbyisterna har också ett rasbiologiskt synsätt. De är hudfärgs-rasister.

Jag efterlyser ett sakråd om en kritisk vetenskaplig diskussion av begreppen "ras" och "rasism". Det handlade om rasism i Sydafrika under apartheidregimen. Det handlade om rasism i USA under rasåtskillnads-

lagarnas tid. Att begreppet rasism fortfarande används i USA och Storbritannien har historiska förklaringar.

ArA-lobbyisterna har lanserat "ras" i syfte att skapa sig en maktposition och *påstår* att "kultur" har ersatt "ras". Deras verksamhet är ett frontalangrepp mot den svenska nationalstaten, mot det de kallar "vit-hetens hegemoniska tolkningsföreträdare", mot det de kallar "den kompakta muren av kolonialt tänkande inom svensk forskning".

Regeringen skriver vidare: "Ett viktigt perspektiv är att det finns strukturell rasism. Regeringen använder strukturell rasism i betydelsen att rasistiska handlingar inte alltid baseras på en individs politiska övertygelse utan kan ske omedvetet. Det innebär att rasism, i olika former, finns som en del av samhällets strukturer" (s. 5).

ArA-lobbyisterna hävdar att det är rasism att forska om hedersförtryck, att det är rasism att forska om kulturskillnader!

Jag efterlyser ett sakråd om en kritisk vetenskaplig diskussion av begreppet "strukturell rasism". ArA har lanserat begreppet. Det är ArA:s varumärke. Det är inte vetenskapligt belagt. Det är ett neo-marxistiskt påstående. Det är uppenbart att regeringen inte har följt med i den internationella forskningen. Redan år 2010 skrev statsvetaren professor Bo Rothstein i *Göteborgs-Posten* att det teoretiska perspektivet strukturell rasism sedan länge var avfärdat av internationellt ledande samhällsvetare och förklarade varför (se kapitlet Inledning).

Jag efterlyser ett sakråd om en kritisk vetenskaplig diskussion av begreppen "islamofobi" och "muslimsk identitet" (se kapitel 2).

Jag efterlyser ett sakråd om religionsfrihet, om rätten att byta religion eller inte tro på övernaturliga väsen och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd om judefientlighet och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd om homofientlighet och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd där män med invandrarbakgrund och erfarenhet av både utländsk och svensk kultur ger sin syn på vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap, exempelvis Zulmay Afzali, Bassam Al-Baghdady, Ardeshir Bibakabadi, Sameh Egyptson, Soleyman Ghasemiani, Anosh Ghasri, Eduardo Grutzky, Omar Makram, Mustafa Panshiri, Devin Rexvid, Hashim Salad Elmi, Ali Shafiei, Hamid Zafar. Och naturligtvis professor Lars Trägårdh.

Jag efterlyser ett sakråd om en kritisk vetenskaplig diskussion av be-

greppet intersektionalitet. Följande passus i den nationella planen kunde varit tagen direkt ur ArA-lobbyisten Irene Molinas beskrivning av intersektionalitetsforskning på Nationella sekretariatet för genusforskningens tidigare hemsida: "I genomförandet av jämställdhetspolitiken behöver andra maktordningar än de som är baserade på kön beaktas, t.ex. klass, etnicitet, sexuell läggning och könsidentitet. Sexism och rasism samspelar och överlappar varandra i stor utsträckning. Därför är det viktigt att arbeta integrerat och sammanhållet utifrån dessa och andra maktordningar" (s. 10).

Irene Molina hävdar att det är rasism att forska om hedersförtryck!

Jag efterlyser ett sakråd om kvinnors rätt att klä sig som de vill, att röra sig fritt i samhället, att leva utan en man, att kvinnans sociala status i Sverige inte är kopplad till hennes sexuella aktiviteter och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd om våldtäkt och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd om könsstympade flickor och kvinnor och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd om beslöjningen av flickor och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd där Bred Feministisk Plattform bjuds in för att ge sin version av hur demokratifientliga bostadsområden påverkar flickors och kvinnors vardag negativt och vad som bör stå i en handbok om medborgarkunskap.

Jag efterlyser ett sakråd om skillnaden mellan klaners rättssystem och nationalstaten Sverige och vad som bör stå om medborgaranda och tillit i en handbok om medborgarkunskap. *Klanvälde* som maktordning finns inte med i den nationella planen mot rasism. Ändå är det just kartläggning av klanvälden i demokratifientliga bostadsområden som borde ligga högst på listan över åtgärder för att minska polariseringen i samhället. Regeringen följer slaviskt ArA-lobbyisterna och förtiger den amerikanska juridikprofessorn Mark S. Weiners viktiga bok *Klanvälde. Från stamsamhälle till rättsstat* (se kapitlet Inledning).

Under rubriken Hatbrott nämns att kränka en person bland annat på grund av dennes trosbekännelse eller hudfärg (s. 6). ArA-lobbyisterna kränker konsekvent majoritetsbefolkningen på grund av hudfärg. Dessutom råder det stora motsättningar mellan olika invandrare, till och med mellan invandrare från samma länder just på grund av hudfärg

och trosuppfattning eller avsaknad av trosuppfattning, vilket inte framkommer i den nationella planen. Enligt den nationella planen förväntas de skyldiga tillhöra Sveriges majoritetsbefolkning och inte inflyttade personers hat gentemot egna landsmäns trosuppfattning eller gentemot andra inflyttade personers trosuppfattning eller gentemot majoritetsbefolkningens trosuppfattningar.

I motsats till vad ArA-lobbyisterna hävdar är det forskning om kulturskillnader som behövs om inte Sverige ska falla sönder fullständigt i enklaver där flickor, kvinnor och sexuella minoriteter lever under slavliknande förhållanden. Individens fria vilja och möjlighet att själv forma sitt liv samt allas likhet inför lagen måste vara ledstjärnan. *Och då är det maktstrukturerna inom landets klanvälden och skattefinansierade etniska och religiösa föreningar som måste kartläggas.* Kurdiska riksförbundets ordförande Keya Izol säger i Sveriges television 1998 att Fadime Sahindal, som vägrade gifta sig med en av klanen utvald kusin och som polisanmält sin far och bror för olaga hot, blev mer och mer brutal och hård i attityden. Turkiska riksförbundets vice ordförande Barbaros Leylani står i talarstolen på Sergels torg i Stockholm i april 2016 och skriker till åhörarnas jubel "Död åt de armeniska hundarna". I december 2017 skanderade invandrare judefientliga ramsor offentligt. Muslimska brödraskapets skattefinansierade organisationer bjuder, trots kritik, år efter år in talare med en homofientlig och judefientlig retorik. Men den nationella planen mot rasism är ensidigt riktad mot majoritetsbefolkningen.

Sakrådet 14 mars 2017. Trots all kritik som riktats mot Muslimska brödraskapets olika föreningar och trots all information om att Södermalmsmoskén i Stockholm är Muslimska brödraskapets högsäte är det Sveriges muslimska råd (SMR) Kulturdepartementet skickar inbjudan till. Deltagare var, som nämnts, miljöpartisten Mohamed Temsamani, även verksam inom Ibn Rushd. *Han representerar enbart Muslimska brödraskapet, det vill säga islamofascisterna.* Kulturdepartementet skickade även inbjudan till Muslimska kvinnors nätverk. Deltagare var Suheer Sherif, verksam inom Södermalmsmoskén. *Hon representerar enbart Muslimska brödraskapet, alltså islamofascisterna.*

Även Svenska muslimer för fred och rättvisa (SMFR) representerar enbart sina medlemmar. *De är lika mycket islamofascister som Muslimska brödraskapet.* För ett antal år sedan var, som nämnts, Yasri Khan tillsammans med Omar Mustafa på studieresa i Turkiet för att

lära sig om Recep Tayyip Erdogans och Necmettin Erbakans islamo-fascistiska ideologi. På hemsidan skriver SMFR att de år 2017 har 2 000 medlemmar. Medlemskapet är gratis för den som är under 26 år. SMFR:s generalsekreterare Yasri Khan deltog i sakrådet. Felix König, politisk sakkunnig på Kulturdepartementet, deltog också i sakrådet. König var tidigare ordförande i LSU – Landsrådet för Sveriges ungdomsorganisationer. I november 2012 blev SMFR medlemmar i LSU. I ett pressmeddelande 28 november 2012 står det att Felix König aktivt tog kontakt med SMFR, alltså efter Yasri Khans studieresa till Turkiet. Felix König och Yasri Khan känner således varandra sedan många år.

Vilka representerade vänsterpartisten Momodou Malcolm Jallow, ordförande Afrosvenskarnas forum för rättvisa? Han är mest känd för sin lobbyverksamhet att Sverige aldrig någonsin ska tillåtas få glömma att den sista svarta slaven i svensk ägo frigavs på ön Saint Barthélemy den 9 oktober 1847 och att det ska uppmärksammas. Varje år. Vilket Alice Bah Kuhnke ställde upp på 2015. Hon har även i andra sammanhang medverkat i event tillsammans med Jallow.

Syftet med den nationella planen är att motverka polarisering. Att då bjuda in en representant som skuldbelägger Sverige för det som skedde för hundratals år sedan är obegripligt. Sverige har stora problem med invandrare från afrikanska klansamhällen och könsstympade flickor och kvinnor från Afrika och Alice Bah Kuhnke bjuder in en person som valt att vältra sig i historiska oförrätter i stället för att ta tag i de verkliga integrationsproblemen, demokratifientliga bostadsområden, religiösa poliser som lägger sig i andras klädstil och leverne, tillit till klanledare i stället för till myndigheter, oroväckande antal elever som inte är behöriga till vidare studier med mera.

Kulturdepartementet har publicerat minnesanteckningar från sakrådets möte. Vissa deltagare kritiserade MSB-studien som nyligen publicerats om Muslimska brödraskapet i Sverige. Det är inte svårt att räkna ut vilka deltagare det var. Man diskuterade strukturell rasism. Det står: "För att motarbeta strukturell rasism föreslog en deltagare att man borde lyfta frågor kopplade till postkolonial rasism och hur den påverkar samhället inom utbildningar. Postkolonial kunskapsproduktion poängterades av flera deltagare, samt att de berörda grupperna bör få producera kunskapen om sig själva" (s. 3). I stället för MSB?

Postkolonial kunskapsproduktion är detsamma som Sverige-fientlig neo-marxistisk ideologiproduktion.